

lån henlægges under boligministeriet som en reservefond til dækning af eventuelle fremtidige tab.

Efter at finansministeriet under 2. november 1951 efter forhandling med boligministeriet havde godkendt en af hypotekbankens direktion indstillet ændring i regulativet vedrørende administrationen af S. B. L. 1938-lånene, skulle fremtidige uoverensstemmelser vedrørende reserve- og administrationsfonden kunne undgås. Alligevel udviser statsregnskabet for 1951—52 pag. 445, Oversigtsbilag til status II. F. II. Andre henlæggelser 6. a. en saldo pr. 31. marts 1952 på 2 383 160 kr. 76 øre, medens opgørelsen af denne fond i S. B. L. 1938s regnskab for 1951—52 salderer med 2 604 617 kr. 49 øre, altså 221 456 kr. 73 øre mere end anført i statsregnskabet. Denne uoverensstemmelse skyldes, at S. B. L. 1938 til boligministeriet ikke har indbetalt hele overskuddet for 1950—51, men har tilbageholdt 221 456 kr. 73 øre, som udgør resterende terminsydelser pr. 31. marts 1951 for 2 store sociale byggeføretagender i København således som nærmere omtalt i rådets beretning for 1950—51. Boligministeriet har derefter alene krediteret reserve- og administrationsfonden for den indbetalte del af overskuddet i stedet for at kreditere denne fond for hele overskuddet og optage den ikke indbetalte del blandt statens aktiver som et tilgodehavende hos S. B. L. 1938. Rådet har henledt 3. hovedrevisorats opmærksomhed på den pågældende postering i statsregnskabet.

Udlånsvirksomheden fortsættes som nævnt stadig, idet der i 1951—52 i henhold til loven af 1938 er udbetalt lån til et samlet beløb af ca. 4,5 mill. kr., hvorefter restgælden på de samlede udlån efter denne lov andrager ca. 288 mill. kr.

Restancerne udgjorde pr. 31. marts 1952 ca. 511 600 kr., hvoraf der pr. 1. januar 1953 endnu udestod ca. 473 400 kr. Af dette beløb hidrører 440 422 kr. 73 øre fra de ovenfor omtalte 2 store sociale byggeføretagender i København. Som omtalt i beretningen for 1950—51 havde boligministeriet overfor Københavns kommune stillet krav om en betydelig husleje-forhøjelse i de nævnte ejendomme fra 1. oktober 1951 og herefter stillet i udsigt, at restancerne kunne afdrages over 12 år, såfremt kautionisten (Københavns kommune) gav sin tilladelse dertil. Restancerne er således i indeværende regnskabsår steget fra 221 456 kr. 73 øre til 440 422 kr. 73 øre, medens sagen siden oktober 1951 har beroet på Københavns kommunes stillingtagen. Ved udgangen af 1952 forelå kommunens tiltrædelse af ministeriets forslag endnu ikke, men underhånden var det oplyst, at sagen meget snart skulle behandles til endelig afgørelse i Københavns magistrat.

I årets løb har revisionskontoret atter gennemgået lånesagerne, hvor der er ydet nedsættelse af ydelsen i medfør af § 27 i lovebekendtgørelse af 30. juni 1941. Gennemgangen gav i år ikke anledning til bemærkninger.

6. Kongeriget Danmarks Fiskeribanks regnskab for 1951—52.

Regnskabet for året 1950—51 udviste et overskud på 37 162 kr. 39 øre, og regnskabet for 1951—52 slutter med et overskud på 52 786 kr. 37 øre, og bankens reservefond er yderligere blevet forøget med 19 276 kr. 17 øre, udgørende renter af reservefonden og bidrag til denne fra pantedebitorer.

Forbedringen i driftsresultatet har sin væsentligste årsag i, at bankens egne udlån i løbet af dette regnskabsår er steget med ca. 1,3 mill. kr. til ca. 12,8 mill. kr., samt at den i 1950—51 stedfundne stigning på 4,7 mill. kr. til ca. 11,5 mill. kr. har virket i fuldt omfang i hele det her omhandlede regnskabsår, hvorved der på regnskabets rentekonti alt i alt er sket en forbedring på ca. 13 500 kr.

Ydelsesrestancerne, der pr. 31. marts 1951 androg 236 000 kr., er pr. 31. marts